

РЕШЕНИЕ

№ 1198

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разглежда докладваното от Мария Бойчева Търговско дело №
20211100901902 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е по предявени от “М.И М.П. СОФИЯ” ЕООД (с предишно наименование “С.В.Е.О.” ЕООД), ЕИК *****, против ответника ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ “Д.Р.И В.З.”, БУЛСТАТ *****, иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 60 000 лева – частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляващи извънредни разноски за опазване на продуктите краве сирене и кашкавал в периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., от които 15 000 лева по фактура № 2000000120/15.10.2020 г., цялата на стойност от 38 240,80 лева, 10 000 лева по фактура № 2000000121/30.11.2020 г., цялата на стойност от 13 000 лева и 35 000 лева по фактура № 2000000122/29.01.2021 г., цялата на стойност от 170 468,50 лева, при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ от ЗЗД да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца горепосочената сума от 60 000 лева по частичния иск, представляваща обикновени разноски по безвъзмездни договори за влог, породили се по твърдяното правоотношение след прекратяване на договорите от 19.12.2011 г. за влог на Д.Р.И В.З., за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., и при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца горепосочената сума от 60 000 лева по частичния иск, представляваща възнаграждение по договори за влог от 19.12.2011 г. за съхранение на държавен резерв краве сирене и на военновременни запаси – кашкавал.

Ищецът “М.И М.П. СОФИЯ” ЕООД, твърди, че между него и ответника са сключени договори за съхранение на държавен резерв (ДР) и на

военновременни запаси (ВВЗ). Твърди, че с Анекс № ДС-9/28.06.2017 г. към Договор за съхранение на държавен резерв № 5028/19.12.2011 г., с приложение № 1-2017 г., е уредено, че се съхранява от ищцовото дружество краве сирене, с количество 146 577 кг и с цена за издръжка за една година от 28 142,78 лева без ДДС. Твърди, че Анекс № ДС-8/28.06.2017 г. към Договор за съхранение на военновременни запаси № 5027/19.12.2011 г., с приложение № 1-2017 г., е уредено, че се съхранява от ищцовото дружество кашкавал, с количество 19 000 кг и с цена за издръжка за една година от 4 042,44 лева без ДДС.

Ищецът твърди, че с предизвестие от 08.11.2017 г. е прекратил двата договора, описани по-горе, на основание чл. 24, т. 2 от същите. Твърди, че след прекратяването ищцовото дружество многократно е информирало ответника ДА “ДРВВЗ”, че има извънредно настъпили обстоятелства и няма възможност за продължи да съхранява продуктите на ДА “ДРВВЗ”, характеризиращи се с кратки срокове на годност, както и е искало да предаде същите на държавната агенция. Твърди, че ответникът не е предприел действия за получаване на продуктите.

Твърди, че имотът в гр. Омуртаг, където е мястото за влог на кашкавала, е продаден на публична продажба на 22.08.2016 г. Твърди, че имотът в гр. Търговище, където е мястото на влога на кравето сирене, е продаден на публична продажба на 01.11.2017 г. Твърди, че поради това договорът за наем на ищцовото дружество е прекратен, а дружеството няма собствени хладилни помещения. Твърди, че поради горното и за да опази продуктите (краве сирене и кашкавал) е сключило договори за влог с трети за делото лица, както следва: “М.Д.” ЕООД – за 30 000 кг краве сирене, с “Д.М.К.” ООД – за 54 000 кг краве сирене, с “М. 2016” ЕООД – за 26 577 кг краве сирене, с “В.” ЕООД – за 36 000 кг краве сирене, с “М.Т.” ООД – за 6 740,895 кг кашкавал, а към днешна дата в МПП- Омуртаг за 12 259,105 кг кашкавал. Твърди, че по този начин за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. ищцовото дружество има задължения за разходи по договори за влог за 146 тона краве сирене и за периода от 01.01.2018 г. до 01.03.2020 г. за разходи за опресняване и наем на хладилни помещения за 19 тона кашкавал, а след 01.03.2020 г. до края на процесния период 31.12.2020 г. разходи за 12 тона кашкавал. Твърди, че за тези разходи са издадени процесните три фактури.

Твърди, че тези разходи са извънредни по прекратени възмездни договори за влог, за да се опазят продуктите на ответната държавна агенция.

Твърди, че ако се приеме, че възмездните договори за влог са се трансформирали в безвъзмездни договори за влог, то така направените разходи са обикновени разноси по опазване на продуктите краве сирене и кашкавал.

Твърди, че ако се приеме, че сключените между страните договори за влог не са прекратени, то ответната държавна агенция дължи на ищцовото дружество възнаграждение по тези договори за процесния период от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., които следва да се изчисляват въз основа на годишна база, възлизаща общо на 32 185,22 лева без ДДС.

Ищецът претендира направените по делото разноси.

Ответникът ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ “Д.Р.И В.З.” подава отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове като недопустими и неоснователни. Сочи, че между страните се води друго съдебно дело – гр.д. №

1177/2019 г. по описа на Окръжен съд – Велико Търново, в което преди завеждане на настоящото дело “М.И М.П. СОФИЯ” ЕООД е заявило възражения за прихващане с разходи, които се припокриват с ищцовите претенции по настоящото дело, включително по това дело е приета като доказателство фактура № 2000000122/29.01.2021 г. Сочи, че поради това ищцовите претенции са недопустими и производството по настоящото дело следва да бъде прекратено на основание чл. 126 от ГПК.

Ако исковете се приемат за допустими, то оспорва исковете като неоснователни. Не оспорва, че между страните са сключени двата договора за влог от 19.12.2011 г., както и анексите към същите от 28.06.2017 г. Излага доводи, че на 07.11.2017 г. е извършена планова проверка при ищцовото дружество, по време на която е установена липса от 120 128,014 кг краве сирене за държавен резерв, като на ищцовото дружество е дадено предписание да ги възстанови до 10.12.2017 г. Сочи, че при проверка за изпълнение на дадените задължителни предписания е констатирано, че не е възстановена липсата и е установена нова липса от 26 448,986 кг, т.е. общо 146 557 кг, представляващо цялото количество по договор № 5028/19.12.2011 г. Сочи, че във връзка с това на ищеца е издадено НП № 803/27.03.2018 г. от председателя на ДА “ДРВВЗ”, което е потвърдено с решение № 119/12.09.2018 г. по КАНД № 121/2018 г. по описа на Районен съд – Търговище. Сочи, че количествата не са възстановени и до момента на подаване на отговора на исковата молба.

Сочи, че на 08.08.2019 г. е извършена планова проверка за изпълнение на задълженията на ищцовото дружество, по време на която е установено общо количество 19 497,890 кг кашкавал с изтекъл срок на годност и без маркирана партида, дата на производство и срок на годност, като част от питите кашкавал били с наличие на плесен, поради което не е призната от ВВЗ въпросните количества кашкавал. Дадени са предписания на ищеца да обнови количеството кашкавал в срок до 26.08.2019 г. Сочи, че на 05.09.2019 г. е извършена проверка на място, при която комисията не е признала 17 167,980 кг кашкавал без маркирана партида, дата на производство и срок на годност от общо намерените 19 826,280 кг, а са признати 2 658,300 кг партида м. март 2019 г. Сочи, че при проверка на 22.10.2019 г. са признати 2 659,440 кг партида м. март 2019 г., като дадените предписания за останалото количество не са изпълнени в срок.

Сочи, че с оглед изразени затруднения по изпълнение на задълженията по договорите от страна на ищцовото дружество е постъпило предложение за доуреждане и допълване на договорните взаимоотношения, като в резултат на това между ДА “ДРВВЗ”, ищцовото дружество и “Д.М.К.” ООД са сключени споразумения №№ ДД-71/15.08.2018 г. и ДД-72/15.08.2018 г., по които “Д.М.К.” ООД приема да обновява и опазва количествата млечни продукти, представляващи държавен резерв по договор № 5028/19.12.2011 г. и военновременни запаси по договор № 5027/19.12.2011 г., като количествата на ищцовото дружество преминат към “Д.М.К.” ООД, а действието на двата договора с ищеца не се прекратява. Сочи, че по сключените споразумения няма изпълнение поради непредаване на продуктите от страна на ищцовото дружество за съхранение на “Д.М.К.” ООД. Твърди, че ищцовото дружество е отказало да подпише нови тристранни споразумения, подготвени във връзка с негова молба за удължаване на срока за възстановяване на продуктите с шест месеца.

Ответникът сочи, че процесните количества млечни продукти са закупени със средства от държавния бюджет, а не са съхранявани и обновени от ищеца съгласно договорите. Соци, че ДА “ДРВВЗ” заплаща разходи за реално съхранявани количества, а ищцовото дружество не е съхранявало продуктите през посочения период. Соци, че ДА “ДРВВЗ” няма поети ангажменти към трети лица извън ищцовото дружество, което виновно не е изпълнило сключените два договора. Соци, че от протоколите за проверки се установява, че управителят на дружество Костов е посочвал, че количествата не са налични. Соци, че на ответника не са представяни и документи относно преместване на продуктите (разрешение/заповед на председателя на агенцията), предаване или освобождаване на продуктите, както изисква ЗДРВВЗ и подзаконовите нормативни актове. Соци, че ответникът не е уведомяван за фактурите от трети лица, нито че продуктите на ДР и ВВЗ се намират в посочените дружества, а и ищецът не е представил доказателства за реално плащане по посочените фактури, издадени от третите лица. Оспорва като недоказани твърденията на ищцовото дружество, че продуктите са реално съхранявани и съответно че е дължимо плащане за това.

Ответникът претендира направените по делото разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа предявените икове и оспорва възраженията на ответника. Оспорва възражението на ответника, че производството по настоящото дело е недопустимо на основание чл. 126 от ГПК, тъй като възражението за прихващане по гр.д. № 1177/2019 г. на Окръжен съд – Велико Търново касае разноси за друг период от м. 11.2017 г. до м. 27.01.2019 г. Соци, че през годините ответникът си създава поводи, за да не получи обратно продуктите – извършва проверки, в които се посочват неверни констатации за липси, за изтекъл срок на годност и др. Оспорва доводите на ответника, че има липси на ДР или ВВЗ. Соци, че ДА “ДРВВЗ” са поставили и допълнително изискване за произход и качество на продуктите по БДС, като агенцията е наясно, че от 2017 г. ищцовото дружество няма собствена база – млекопреработвателно производство, няма собствено производство на млечни продукти, с които да подмени и обнови в изтичащите кратки срокове на годност – кравето сирене 1 година и кашкавала 10 месеца.

Твърди, че посочените в отговора тристранни споразумения не са изпълнявани, тъй като “Д.М.К.” ООД не е изпълнило ремонт на необходимите хладилни помещения, в които да бъдат преместени продуктите от ДРВВЗ.

Ищецът оспорва възражението на ответника, че договорите не са прекратени.

Поддържа, че разходите са направени, което се установява с договор за влог и данъчни фактури, а всяко от третите лица влогоприематели може да се снабди с изпълнителен лист срещу ищцовото дружество.

В допълнителния отговор ответникът поддържа направените възражения и оспорвания на предявените икове. Оспорва твърденията на ищеца, че не са му предадени млечни продукти по БДС, като сочи същото да се установява от предавателните протоколи. Соци, че млечните продукти следва да бъдат върнати от ищеца в съответните количества с качество по БДС.

Поддържа доводите, че с посочените по-горе констативни протоколи са установени липси, които е следвало да бъдат възстановени от ищеца. Оспорва

твърденията на ищеца, че договорните отношения между страните са прекратени от страна на ищцовото дружество с отправено предизвестие за прекратяване на договорите. Освен изложеното в отговора на исковата молба, сочи, че правото да прекрати договорите има само изправната страна по двустранното правоотношение, а считано от 07.11.2017 г., когато са констатирани липсите, ищецът е неизправна страна. Соци, че дори да се приеме, че отправеното едностранно предизвестие е основание за прекратяване, то сключените договори за влог са реални и като такива следва да се считат прекратени едва след фактическото връщане на вложената вещ на собственика ѝ.

Оспорва твърденията на ищеца, че ответникът не е посочил място за предаване на продуктите. Соци, че ищецът е наясно, че ответникът има сключени договори за влог с “М.Т.” ООД за приемане на количества кашкавал и сирене. Соци също, че е имало график за предаване на продуктите, като в дните преди уговорения ден за извозване на продуктите и то в края на работния ден ищецът писмено по електронна поща е уведомявал директор на ТД ДР – Велико Търново за невъзможността да извърши преместването, като не посочва основателни причини. Соци, че в същото време ищецът представя фактури за липсващите по договори количества краве сирене, установени през м. 11.2017 г., че са предадени на влог на трето лице, без знанието и разрешението на собственика ДА “ДРВВЗ”.

Соци, че след връщане от ищеца общо на 6 740,895 кг кашкавал с предавателни сведения № 01/13.02.2020 г. и № 02/06.03.2020 г., които са освободени с акт на МС и реализирани на пазарни цени, то невъзстановеното количество кашкавал е 12 259,105 кг. Соци, че фактура за съхранение на наличните количества кашкавал ВВЗ за периода 01.01.2018 г. – м. 08.2019 г. от страна на ищеца съгласно договора не е издавана, а съгласно чл. 5 от договора заплащането се извършва след издаване на фактура от съхранителя за дължимите суми. Соци, че в агенцията не са постъпвали фактури, документиращи разходи за реално съхранение на кашкавал, представляващ ВВЗ, за периода 01.01.2018 г. – 12.02.2020 г.

С определение от 26.08.2022 г. съдът, след като е приел, че не е налице идентичност на предмета на настоящото дело и на гр.д. № 1177/2019 г. по описа на Окръжен съд – Велико Търново, е оставил без уважение искането на ответника за прекратяване на производството по настоящото дело, направено в отговора на исковата молба.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че между ответника ДА “ДРВВЗ”, като възложител, и ищцовото дружество “М.И М.П. СОФИЯ” ЕООД (с предишно наименование “С.В.Е.О.” ЕООД), като съхранител, е сключен Договор за съхранение на държавен резерв № 5018/19.12.2011 г. и Анекс № ДС-9/28.06.2017 г. към него. Не се спори и че по договора са предадени от ответника на ищеца за съхранение 146 577 кг краве сирене. Съгласно договора съхраняването на същите се извършва в гр. Търговище, хладилно

стопанство, гр. Омуртаг.

Не се спори по делото също, че между ДА “ДРВВЗ”, като възложител, и ищцовото дружество, като съхранител, е сключен Договор за съхранение на военновременни запаси № 5027/19.12.2011 г. и Анекс № ДС-8/28.06.2017 г. към него, както и че по този договор са предадени от ответника на ищеца за съхранение 19 000 кг кашкавал. Съгласно договора съхраняването на същите се извършва в хладилно стопанство, гр. Омуртаг.

Съгласно чл. 4 от всеки от договорите, същият е сключен за срок от 1 година, считано от 18.07.2011 г., и ако един месец преди изтичането на срока, нито една от страните не отправи до другата предизвестие за прекратяването му, договорът продължава действието си за следващите 12 месеца при същите условия.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от всеки от договорите, възложителят се задължава да плаща на съхранителя възнаграждение за съхранение на материалите по приложение № 1 за направените разходи за реалното съхраняване количество материали. Съгласно ал. 4 на същата разпоредба, дължимата сума за съхранението на същите се определя на база реално съхраняваното количество, като констатирането на количеството се извършва от надлежно оправомощени представителни на страните и се удостоверява с подписан от тях протокол.

Съгласно чл. 9, т. 1.1. от № 5018/19.12.2011 г., съхранителят се задължава при прекратяване на договора да върне материалите от приложение № 1 към договора на възложителя. По същия начин е договорено в чл. 8, т. 1.1. от договор № 5027/19.12.2011 г.

Съгласно чл. 9, т. 4.6. от договор № 5018/19.12.2011 г., съхранителят се задължава да уведоми писмено Териториална дирекция “Държавен резерв” – Велико Търново при промяна собствеността на складовете, в които се съхраняват ватериалите. По същия начин е договорено в чл. 8, т. 4.6. от договор № 5027/19.12.2011 г.

Съгласно чл. 9, т. 11 от договор № 5018/19.12.2011 г., съхранителят се задължава да не премества от един в друг склад или складова база съхраняваните материали без писмена заповед на председателя на ДА “ДРВВЗ”. По същия начин е договорено в чл. 8, т. 11 от договор № 5027/19.12.2011 г.

Съгласно чл. 13 от договор № 5018/19.12.2011 г., поддържането на количествата материали по договора се извършва за сметка на съхранителя. По същия начин е договорено в чл. 12 от договор № 5027/19.12.2011 г.

В чл. 24 от всеки от договорите са уговорени хипотезите за прекратяването на дсоговорните отношения между страните, като в чл. 24, т. 2 от всеки от тях е прието, че договорът се прекратява от страна на съхранителя с едномесечно, мотивирано, писмено предизвестие.

Представен е от ответника Анекс от 28.06.2017 г. към договор за съхранение на ДР № 5028/19.12.2011 г. с приложение № 1, неразделна част от договора, с което се уговаря цена за съхранение на единица краве сирене за един месец от 16,00 лева/т или за общо 146,577 т за една година в размер на 28 142,78 лева.

Представен е от ответника Анекс от 28.06.2017 г. към договор за съхранение на ВВЗ № 5027/19.12.2011 г. с приложение № 1, неразделна част от договора, с което се уговаря цена за съхранение на единица кашкавал

“Витоша” за един месец от 17,73 лева/т или за общо 19,000 т за една година в размер на 4 042,44 лева.

Представени са от ищеца три броя постановления за възлагане на недвижим имот на ЧСИ А.З. по изпълнително дело № 20157690400026 – постановление от 22.08.2016 г. за имот (поземлен имот и сгради) в гр. Омуртаг, влязло в сила на 30.08.2016 г., и постановление от 18.08.2016 г. за имот (поземлен имот и сгради) в гр. Търговище, влязло в сила на 30.08.2016 г., поправено с постановление от 07.11.2016 г.

Представени са от ищеца процесните фактури № 2000000120/15.10.2020 г. (с посочено основание - извънредни разходи за съхранение на 19 000 кг кашкавал в МПП гр. Омуртаг по прекратен договор за съхранение на ВВЗ № 5027/19.12.2011 г.), № 2000000121/30.11.2020 г. (с посочено основание - извънредни разходи за съхранение на 19 000 кг кашкавал в МПП гр. Омуртаг по прекратен договор за съхранение на ВВЗ № 5027/19.12.2011 г.) и № 2000000122/29.01.2021 г. (с посочено основание - извънредни разходи за съхранение на материали по договор за съхранение на ВВЗ № 5027/19.12.2011 г. и договор за съхранение на ДР № 5028/19.12.2011 г. към 31.12.2020 г.).

Представени са от ответника споразумения №№ ДД-71/15.08.2018 г. и ДД-72/15.08.2018 г., сключени между ДА “ДРВВЗ” като възложител, ищцовото дружество като съхранител и “Д.М.К.” ООД като трета страна, с които третата страна “Д.М.К.” ООД се задължава да приеме да съхранява, обновява и опазва количествата млечни продукти по всеки то двата договора от 19.12.2011 г. Съгласно чл. 5 и чл. 6 от всяко от споразуменията, съхранителят предава на третата страна за съхранение и пазене в складовите му бази и складове материалите, собственост на агенцията, описани в приложение № 1 към съответния договор, в срок от три месеца от датата на подписване на споразумението.

Представена е кореспонденция между страните в периода м. 11.2017 г. – м. 07.2020 г.

С писмо с изх. № 27/08.11.2017 г. ищцовото дружество отправя предизвестие до ДА “ДРВВЗ” за прекратяване на договорните отношения и искане да бъдат информирани на кого да предадат държавните количества млечни продукти. Няма данни на коя дата писмото е връчено на ответника ДА “ДРВВЗ”.

С писмо с изх. № 40-08-3173-1/10.11.2017 г., изпратено от ДА “ДРВВЗ” до “С.В.Е.О.” ЕООД и получено от последното с вх. № 93/13.11.2017 г., във връзка с депозираното писмо, отправено като предизвестие за прекратяване на договорните отношения, агенцията го уведомява, че съгласно договори № 5027/19.12.2011 г. и № 5028/19.12.2011 г. преместването на продуктите от един в друг склад или складова база се извършва с писмена заповед на председателя на държавната агенция, както и че всяко разпореждане със стоки, заделени за ДР и ВВЗ, се извършва само след уведомление до председателя на агенцията и издадена от същия за конкретния случай заповед. Ищецът е уведомен също, че до преместването или реализацията на материалите дружеството продължава да притежава качеството “съхранител” и на основание чл. 24, ал. 4 от ЗДРВВЗ и чл. 23, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за организиране дейностите по държавния резерв и военновременните запаси, до реализацията или преместването на освободените ДР и ВВЗ носи отговорност за цялостта и състоянието на предадените му материали.

Представени са по делото и констативни протоколи от извършени проверки от ответника ДА “ДРВВЗ” при ищеца №№ 4786/07.11.2017 г., 4792/07.11.2017 г., 40-07-3641/13.12.2017 г., 40-07-457/02.02.2018 г., 40-07-838/15.03.2018 г., 40-07-221/16.01.2019 г., 40-07-611/19.02.2019 г., 40-07-708/27.02.2019 г., 40-07-1044/28.03.2019 г., 40-07-1597/08.05.2019 г., 40-07-1983/04.06.2019 г., 40-07-2215/25.06.2019 г., 40-07-2697/26.07.2019 г., 40-07-2882/08.08.2019 г., 40-07-3177/05.09.2019 г., 40-07-3684/22.10.2019 г., 40-07-4212/29.11.2019 г. и 40-07-473/07.02.2020 г. От същите е видно, че в процесния период не са налице наличности на краве сирене от ДР съгласно договор № 5028/19.12.2011 г. и са давани указания за възстановяването им. С повечето от протоколите са установени липси от наличностите кашкавал от ВВЗ съгласно договор № 5027/19.12.2011 г. Към част от констативните протоколи са приложени писма от ищцовото дружество (обяснения), в които е посочено, че предвид прекратените наемни отношения с “М. 2002” ООД в складовата база в гр. Търговище не се съхранява сирене за ДР, а в складовата база в гр. Омуртаг няма налични количества сирене за съхранение, тъй като не разполагали със свободна хладилна камера. В същите е изразена готовност за възстановяване на количествата краве сирене по договор.

Представените по делото съдебни решения на Административен съд – гр. Търговище във връзка с жалби срещу наказателни постановления, с които са наложени на ищцовото дружество имуществени санкции, са ирелевантни към предмета на спора по настоящото дело, и не подлежат на обсъждане от съда.

Представени са от ищеца предавателно сведение № 1/13.02.2020 г., посочен съхранител - “С.В.Е.О.” ЕООД за кашкавал – 2 819,190 кг, и предавателно сведение № 206.03.2020 г., посочен съхранител - “С.В.Е.О.” ЕООД за кашкавал 3 921,705 кг.

Представени са от ответника заповед № ХЗ-50/14.05.2020 г. и заповед № ХЗ-62/23.06.2020 г., издадени от Председателя на ДА “ДРВВЗ”, с които се нарежда да се преместят от “С.В.Е.О.” ЕООД, гр. Велико Търново, в “М.Т.” ООД военновременни запаси обект 100, количества съгласно наличности по ведомост образец № 7 от 31.12.2018 г.

Представени са от ответника договор от 13.02.2020 г. и договор от 14.08.2020 г., сключени между него, като влогодател, и “М.Т.” ООД, като влогоприемател, за съхранението на не повече от 19 тона кашкавал, собственост на влогодателя.

Представени са също договор от 13.05.2020 г. и от 13.11.2020 г., сключени между ответника, като влогодател, и “М.Т.” ООД, като влогоприемател, за съхранението на краве сирене, собственост на влогодателя, до 60 000 кг.

Представени са от ищеца фактури, издадени от “Д.П.” ЕООД за наем на хладилна площ, от “М. 2016” ЕООД за съхранение на стока сирене държавен резерв за 2019 г. и съответно по договор за влог и разходи по опресняване съгласно договор за изработка, от “Д.М.К.” ООД за съхранение на краве сирене и разходи по опресняване по договор за влог, от “С.М.К.” ЕООД за съхранение на краве сирене съгласно договор за влог и разходи за опресняване съгласно договор за влог, от “М.Д.” ЕООД за съхранение на сирене от краве мляко съгласно договор за влог, от “А.П.” ООД за опресняване на кашкавал, от “М. 2002” ООД за разходи за съхранение на кашкавал съгласно договор за влог, от “Б.С.С.Х.” ООД за разходи по

опресняване. Представени са и товарителници касателно изпълнителя "Б.С.С.Х." ООД.

Ирелавантна за настоящото производство е представената фактура № 2000000119/21.08.2022 г., тъй като същата не е предмета на настоящото дело.

Представените от ответника с молба от 26.05.2022 г. фактури и платежни документи преди процесния период са ирелавантни за предмета на спора, тъй като касаят период, който не е относим към спорния между страните.

По делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Р. С.. Вещото лице дава заключение, че установеният размер на разходите за съхранение на количествата краве сирене и кашкавал Витоша, собственост на ответника, по приложените фактури към допълнителната искова молба и представените документи от ищеца, отнасящи се за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., е общо 211 640,05 лева.

Вещото лице дава заключение, че по счетоводни данни на ищеца, процесните три фактури са осчетоводени при него и не са заплатени от ответника, като същите възлизат общо на 221 709,30 лева. Вещото лице дава заключение, че процесните фактури не са приети и не са осчетоводени при ответника, като по тях не е извършвано плащане.

Вещото лице дава заключение, че от извършената проверка се констатира, че към датите на сключване на договорите за влог - 24.12.2017 г. и 28.12.2017 г., предадените за съхранение процесни стоки - краве сирене и кашкавал Витоша, от ищеца на влогоприемателите е собственост на ответника ДА ДРВВЗ, предадена на ищеца за съхранение съгласно договори за съхранение № 5027/19.12.2011 г. и № 5028/19.12.2011 г. и анексите към двата договора.

Вещото лице дава заключение, че предадените количества краве сирене на влогоприемателите представляват количествата, получени при ищеца от ответника, на основание анекс № 1 към договор № 5028/19.12.2011 г. за съхранение на краве сирене 146,577 тона.

Вещото лице дава заключение, че по предоставени счетоводни данни от ищеца се констатира, че предадените на влог количества процесни стоки - краве сирене от ищеца на отделните влогоприематели, ищецът води задбалансово количеството към всеки отделен влогоприемател. Задбалансовото отчитане на предадените на влог количества - сирене и кашкавал се извършва по счетоводна сметка 9893 – "Стоки по договори за влог" при ищеца. Вещото лице дава заключение, че ищецът води и задбалансово по отделна счетоводна сметка приетото от ответника количество краве сирене и кашкавал Витоша по договори за съхранение с номера 5027 и 5028 от 19.12.2011 г. и анексите към тях, като по задбалансова счетоводна сметка 9891 – "Други усовни активи" партията на Държавен резерв, ищецът е осчетоводил приемане на количествата краве сирене и кашкавал.

Вещото лице дава заключение, че съгласно документите по делото и извършена проверка от вещото лице се установява, че дружествата - влогоприематели не са представяли на ответника ДА ДРВВЗ ведомост за съхраняваните от тях процесни стоки - краве сирене и кашкавал, собственост на ответника. По предоставена информация и от ищеца, няма данни за

представяне на ведомост за количеството на съхраняваните материали от влогоприемателите на ответника.

Вещото лице дава заключение, че по договори за влог с “В.” ЕООД, “Д.М.К.” ООД, “М. 2016” ЕООД - влогоприематели, ищецът е предал количествата краве сирене с приемо-предавателни протоколи. На 24.12.2017 г. ищеца - влогодател е сключил договор за влог с “М.Д.” ЕООД - влогоприемател, при условията на който ищецът е предал на влогоприемателя за съхранение краве сирене - 30 000 кг./30 тона за срок от 1 година, считано от 01.01.2018 г. По делото е приложено Потвърждение от 01.01.2020 г. от “М.Д.” ЕООД, че договорът за влог от 24.12.2017 г. се изпълнява към 27.12.2019 г. от дружеството влогоприемател. Вещото лице дава заключение, че след проверка и проучване установява, че приетите в дружествата влогоприематели процесни стоки - краве сирене и кашкавал от ищеца, са съхранявани заедно с други млечни продукти, собственост на влогоприемателите, а не са съхранявани самостоятелно в отделен хладилен склад/камера.

Вещото лице дава заключение, че изчислената стойност за съхранение на намерено и признато количество кашкавал Витоша за периода от 01.01.2018 г. до 27.12.2019 г. е в размер на 6 406,60 лева без ДДС. Вещото лице уточнява, че изчислената стойност за съхранение не включва предоставените на влог количества краве сирене и кашкавал Витоша от ищеца на влогоприемателите.

При изслушване на заключението в съдебно заседание, проведено на 21.06.2022 г., вещото лице пояснява относно договорите за влог от 24.12.2017 г., които ищецът е сключил с влогоприемателите, и въпроса към тази дата как е установило собствеността на процесните материали, че е на ответника ДА “ДРВВЗ”, че е установил собствеността на база на следните констатации: първо, от ведомостите, които са приложени по делото към договорите за съхранение, от които е видно, че тези количества се предават от ответника на ищеца, и второ, от задбалансовото водене на тези количества в счетоводството на ищеца, след което част от тези количества намаляват с предаването им на съответните влогоприематели, т.е. движението на тези стоки.

Останалите доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявени са иски с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, при условията на евентуалност с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ от ЗЗД и при условията на евентуалност с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД.

От събраните по делото доказателства се установява, че между страните са възникнали облигационни отношения по договори за влог, съгласно които ответникът влогодател ДА “ДРВВЗ” е предал продукти (краве сирене и съответно кашкавал) на ищеца влогоприемател, който ги е получил със задължение да ги пази и върне.

По своята правна същност договорът за влог е неформален и реален

договор. В случая към процесните договори са приложими и особените правила на ЗДРВВЗ и Наредбата за условията и реда за организиране дейностите по държавния резерв и военновременните запаси. Държавните резерви и военновременните запаси са частна държавна собственост, като създаването, съхраняването и поддържането им е за сметка на държавния бюджет (чл. 4 от закона). Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗДРВВЗ, “съхранение на държавни резерви и военновременни запаси” е запазване на държавните резерви и военновременните запаси при подходящи технологични условия в състояние на готовност за използване. Съгласно чл. 17 и съответно чл. 22 от ЗДРВВЗ, държавната агенция може да възлага съхраняването и опазването на държавни резерви, съответно на военновременни запаси, и на външни съхранители – търговци и организации, на конкурсен принцип, като взаимоотношенията се уреждат с договор. Именно такива са сключените между ищцовото дружество и ДА “ДРВВЗ” договори за съхранение на държавни резерви и съответно на военновременни запаси, като с оглед изричните разпоредби на закона същите са възмездни по характер.

Основен спорен въпрос по делото е дали договорите са били прекратени от страна на ищцовото дружество.

С писмо с изх. № 27/08.11.2017 г. ищцовото дружество отправя предизвестие до ДА “ДРВВЗ” за прекратяване на договорните отношения, както и искане да бъдат информирани на кого да предадат държавните количества млечни продукти. Възможността за едностранно прекратяване на договорните правоотношения с едностранно мотивирано писмено предизвестие от страна на влогоприемателя ищец е изрично уредена в чл. 24, т. 2 от всеки от двата договора.

В случая е налице отклонение от общото правило на диспозитивната норма на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД, установяваща предпоставките за едностранно прекратяване на двустранни договори при виновно неизпълнение. Цитираната разпоредба е диспозитивна по своя характер и в съответствие с прокламирания в чл. 9 от ЗЗД принцип за свобода на договарянето, страните могат да се отклонят от нея, като уговорят други условия и начин на разваляне на сключения между тях договор. Нормата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД е приложима само доколкото в особената част на ЗЗД или в друг специален закон не са предвидени императивни правила за разваляне на конкретния вид договор и доколкото страните не са уговорили други условия и начин за развалянето им. Следователно при отсъствие на императивни разпоредби относно развалянето на срочен договор за влог в ЗЗД или в специалния ЗДРВВЗ, страните са свободни да определят условията, при които настъпва разваляне на договора с едностранно предизвестие на едната страна, което поражда действие след изтичането на предварително определения от тях срок (в този смисъл относно разваляне на двустранни договори в Решение № 251/07.01.2013 г. по т.д. № 1002/2011 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 31/13.11.2009 г. по т.д. № 661/2008 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 113/31.07.2015 г. по т.д. № 929/2014 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О.).

С оглед на принципа на свобода на договоряне и предвид липсата на императивни правни норми за развалянето на срочен договор за влог, съдът намира, че в случая страните могат да уговорят и разваляне на договора за влог с едномесечно писмено предизвестие от страна на влогоприемателя, независимо от неговата изправност. Прекратителното действие настъпва от

момента на изтичане на уговорения срок, считано от получаване на предизвестието.

Възползвайки се от това свое право, влогоприемателят ищец е отправил едномесечно предизвестие за разваляне на договорите с писмото от 08.11.2017 г. Макар че липсват данни за конкретната дата на получаване на предизвестието от ДА “ДРВВЗ”, агенцията е отговорила касателно отправеното предизвестие за разваляне на договорните отношения с писмо с изх. № 40-08-3173-1/10.11.2017 г. С оглед на това следва да се приеме, че най-късната дата, на която агенцията е уведомена за отправеното предизвестие, е 10.11.2017 г. Едномесечният срок на предизвестието е изтекъл на 10.12.2017 г. и считано от тази дата, договорите между страните са прекратени.

С оглед на това и на основание чл. 9, т. 1.1. от договор № 5028/19.12.2011 г. и съответно чл. 8, т. 1.1. от договор № 5027/19.12.2011 г., ищецът влогоприемател при прекратяването на договорните правоотношения е следвало да върне млечните продукти на собственика ДА “ДРВВЗ”. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за организиране дейностите по държавния резерв и военновременните запаси, задължение на съхранителите е да осигурят условия за своевременното предаване на освободените или преместваните държавните резерви и военновременни запаси. Съгласно чл. 19, ал. 4 и съответно чл. 24, ал. 4 от ЗДРВВЗ (в действащата редакция към датата на прекратяването на договорите), до реализацията и преместването на освободените държавни резерви, съответно военновременните запаси, търговците или организациите, които ги съхраняват, носят отговорност за целостта и състоянието им. Така цитираните норми следва да бъдат приложени в случая по аналогия и при прекратяването на договорните правоотношения до преместването от ДА “ДРВВЗ” на млечните продукти, частна държавна собственост.

По иска с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД:

Ищецът претендира да бъде осъден ответника да му заплати извънредни разноски за опазване на продуктите краве сирене и кашкавал съгласно гореописаните три фактури № 2000000120/15.10.2020 г., № 2000000121/30.11.2020 г. и № 2000000122/29.01.2021 г.

Разпоредбата на чл. 254, ал. 1, предл. първо от ЗЗД предвижда задължение за влогодателя да заплати извънредните разноски за запазване на вещта, ако те са били необходими и неотложни. Необходимите и неотложни разноски, които са направени за запазване на вложените продукти, са тези, които са пряко свързани със запазване съществуването на вложените продукти, без чието извършване те биха погинали или качеството им би се влошило. Извънредните разноски са свързани със запазването на вещта, а не с осигуряване дейността на влогодателя. В случая от ищеца влогоприемател е поето задължение да съхранява вложените продукти, като осигури съответното помещение според обичайното предвидено състояние, което да осигури запазване на продуктите и изпълнение на задължението му да върне на ответника влогодател същото количество родово определени вещи – млечни продукти, от същото качество. В изпълнение на основното си задължение по всеки от договорите, ищецът следва да осигури поддръжката на дейността си и разходите, свързани с това.

След прекратяването на процесните договори с изтичането на срока на предизвестията на 10.12.2017 г. и съответно в процесния период от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. ищецът е следвало да върне млечните продукти на влогодателя ДА “ДРВВЗ”, съгласно договореното между страните. Това не е сторено, а напротив в представените по делото констативни протоколи от проверка на агенцията се установява, че в процесния период ищецът съхранител не е имал наличности на сирене за ДР и са налице липси от кашкавала за ВВЗ. Настоящият състав намира, че следва да бъдат зачетени констатациите в протоколите не от административно-правна гледна точка, а като извънсъдебно признание за липсата на съхранявани продукти за ДР и ВВЗ, собственост на ответника. Извънсъдебно признание за липсата на съхранявани продукти се съдържа и в писмата (обяснения), изходящи от ищцовото дружество и приложени към съответните констативни протоколи.

С оглед на гореизложеното, дори хипотетично да се приеме, че претендираните от ищеца разноски са извънредни такива по смисъла на чл. 254, ал. 1 от ЗЗД, то ищецът не доказва, че такива разноски са реално извършени, въпреки указаната му доказателствена тежест за това. Осчетоводяването в негово счетоводство на фактури, издадени от трети лица, без да се установява, че те са платени, не води до извод за реалното извършване на такива разходи. По делото липсват доказателства за реално заплащане на сумите, посочени във фактурите (л. 692 – л. 729 от делото), от ищеца в полза на доставчика на услуги, поради което не може да се приеме, че посочените в тях разходи са реално извършени от ищеца. Съдът не кредитира заключението на вещото лице С. относно отговора на задача № 1, поставена от ищеца в исковата молба, че разходите са извършени, тъй като самото вещо лице посочва в констативно-съобразителната част на експертизата, че това са осчетоводените разходи, а при липса на доказателства за реалното заплащане на сумите по фактурите, не може да се приеме, че разноските са действително извършени.

В случая не се установява и че вложените от ищцовото дружество при третите лица продукти са тези, собственост на ДА “ДРВВЗ”. От една страна, липсва нарочна писмена заповед на председателя на държавната агенция, която е задължителна при преместването на държавните запаси съгласно чл. 9, т. 11 от договор № 5028/19.12.2011 г., съответно на военновременните запаси съгласно чл. 8, т. 11 от договор № 5027/19.12.2011 г., а след прекратяването на договорите – съгласно задължителните разпоредби на Глава Четвърта от Наредбата за условията и реда за организиране дейностите по държавния резерв и военновременните запаси. От друга страна, извод, че именно продуктите държавни резерви и военновременни запаси, собственост на ответника, са предоставени от ищеца за съхранение при третите лица не може да бъде направен от събраните по делото доказателства. В основанието на фактурите, издадени от доставчик “М.Д.” ЕООД, е посочено, че се съхранява сирене от краве мляко, собственост на ищцовото дружество “С.В.Е.О.” ЕООД. В друга част от представените фактури е посочено, че се съхраняват продукти по договор за изработка, поради което също не може да се приеме, че това са процесните продукти, а не изработени нови продукти за ДР и ВВЗ, доколкото към датата на фактурите процесните договори са били развалени от самия ищец. Съдът не кредитира заключението на вещото лице С., че това били продуктите (краве сирене и кашкавал), собственост на ответника ДА “ДРВВЗ”, тъй като това представлява отговор на правен въпрос и излиза извън компетентността на

вещото лице. Не могат да бъдат възстановени и разходи за наем на хладилна площ или за опресняване, тъй като не се установява, че същите са направени именно за процесните продукти, собственост на ответната агенция. В допълнение, тези разноски не могат да бъдат приети и като извънредни по смисъла на чл. 254 от ЗЗД.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният главен иск е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Поради отхвърлянето на главния иск следва да бъде разгледан първия предявен при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ от ЗЗД.

Ищецът претендира връщане на сумите и като обикновени разходи, ако се приеме, че е налице безвъзмезден договор.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че дори хипотетично да се приеме, че след прекратяването на процесните два договора за влог, правоотношенията между страните са продължили безвъзмезден договор за влог, то не се доказва от ищеца че такива разноски реално са извършени от него във връзка с процесните продукти, собственост на ответника ДА "ДРВВЗ", и че продукти на ответника в посочените количества са съхранявани от ищеца в процесния период, за което са изложени подробно съображения по-горе.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ от ЗЗД е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Поради отхвърлянето на първия предявен при условията на евентуалност иск, следва да бъде разгледан и предявеният при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД.

След прекратяването на процесните два договора с отправеното от ищеца едномесечно писмено предизвестие от 08.11.2017 г., считано от 10.12.2017 г., ищецът няма право на възнаграждението по прекратените вече договори за влог. Поради това такова не му се дължи в процесния период от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. Същият е следвало своеверменно и в кратък срок да възстанови и предаде на ответника ДА "ДРВВЗ" количествата млечни продукти от ДР и ВВЗ.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Ответникът претендира разноски по делото, включително юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева, като не представя списък по чл. 80 от ГПК.

Съгласно нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид

дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който предвижда заплащане на възнаграждение съобразено с вида и количеството на извършената дейност и определено в наредба на Министерския съвет. Като взема предвид фактическата и правна сложност на делото и материалния интерес, надвишаващ 10 000 лева, и искането на ответника, настоящият състав намира, че съгласно чл. 25, ал. 2 вр. с ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева.

Ответникът е направил и разноски за депозит за вещо лице в размер на 500 лева, които следва да му бъдат присъдени.

С оглед изхода на спора и предвид гореизложеното съдът намира, че в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски по делото в общ размер на 750 лева.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **“М.И М.П. СОФИЯ” ЕООД** (с предишно наименование **“С.В.Е.О.” ЕООД**), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Кремиковци”, ж.к. “Враждебна”, м-т “****”, против **ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ “Д.Р.И В.З.”**, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. “****”, иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД за **сумата от 60 000 лева (шестдесет хиляди лева)** – частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляващи извънредни разноски за опазване на продуктите краве сирене и кашкавал в периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., от които 15 000 лева по фактура № 2000000120/15.10.2020 г., цялата на стойност от 38 240,80 лева, 10 000 лева по фактура № 2000000121/30.11.2020 г., цялата на стойност от 13 000 лева и 35 000 лева по фактура № 2000000122/29.01.2021 г., цялата на стойност от 170 468,50 лева, при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ от ЗЗД за **сумата от 60 000 лева (шестдесет хиляди лева)** - частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляваща обикновени разноски по безвъзмездни договори за влог, породили се по твърдяното правоотношение след прекратяване на договорите от 19.12.2011 г. за влог на Д.Р.И В.З., за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., и при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД за **сумата от 60 000 лева (шестдесет хиляди лева)** – частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляваща възнаграждение по договори за влог от 19.12.2011 г. за съхранение на държавен резерв краве сирене и на военновременни запаси – кашкавал, като неоснователни.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК **“М.И М.П. СОФИЯ” ЕООД** (с предишно наименование **“С.В.Е.О.” ЕООД**), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Кремиковци”, ж.к. “Враждебна”, м-т “****”, да заплати на **“Д.Р.И В.З.”**, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул.

“*****, сумата от 750 лева (седемстотин и петдесет лева) – разноси по делото пред СГС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____